

dring ad administrativ Vej, og det er det, jeg vilde bede den højtærede Finansminister tænke paa, thi for disse faa Mænd er det en Sorg, at den forrige Finansminister døde, idet jeg er sikker paa, at han vilde have opfyldt det bestemte Løfte, som han gav mig. Jeg skal saaledes pege paa den Mand, vi have i Slagelse. Han staar med en Løn af 650 Kr. og har ingen Arbejdspenge, fordi det blev slaaget ned fra Handelsforeningens Side, men han gør fuldstændig Tjeneste som en Toldrorsbetjent, møder ved Togene o. s. v., og han har, ikke alene ifølge det Løfte, der er afgivet af den nu afdøde Finansminister, men ogsaa af reelle Grunde Krav paa at komme i Betragtning ved en administrativ Ordning, der giver ham en Lønforbedring. Jeg tillader mig at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa denne Sag.

En lille Ting, som vel heller ikke vil være af nogen stor pekuniær Betydning, er, om det kan forsvares vedvarende at lade Enker efter Embeds- og Bestillingsmænd nøjes med det Tilskud til deres Børns Opdragelse, som de have ifølge en gammel Bestemmelse af 1858. Det er nu fra 20 til 100 Kr. pr. Barn. Jeg tror, at Forholdene have forandret sig saa meget siden 1858, at der kunde være Grund til nu at bevilge lidt mere under de mere eller mindre trykkende Forhold, hvorunder disse Enker sidde.

Jeg vender mig med et Par Ord til den højtærede Justitsminister. Vi have her i Landet en Fond, som hedder Apotekerfonden. Ifølge Finansloven har denne Fond naaet en Størrelse af ca. 320,000 Kr. Der staar i Finansloven, at Midlerne ere anbragte i en Sparekasse. Jeg vil nu gerne først spørge den højtærede Justitsminister, om denne Sparekasse er Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det vilde ikke være heldigt. Der staar ikke, hvilken Sparekasse det er, og da Fonden sorterer under Justitsministeriet, var det ikke utænkeligt, om den forrige Justitsminister havde anbragt Pengene i Bondestands Sparekasse, men det kan jeg hurtigt faa Svar paa. Det var imidlertid ikke det, der var mig Hovedsagen. Men jeg kunde ønske, at denne Fond kom til at virke nu, trods Summen kun er 320,000 Kr. Der skete en Henvendelse til den forrige Justitsminister fra Dansk Apotekerforening, idet man ønskede, at Fonden maatte komme til at virke saaledes, at de Apotekerrenker, der sad paa disse Privilegier, og som faa Lov til at beholde dem

nogle enkelte Aar, fik Lov til at faa en Pension paa op til 1,000 Kr. som foreslaaet i det gamle Forslag fra 90'erne af Justitsminister Rump, hvorved det vist vilde blive bedre for Enkerne selv. Hovedsagen er, at der skaffes Mulighed for, at adskillige af de ældre farmaceutiske Kandidater kunne faa Apoteker. Denne Fond tilvejebringes ved den Afgift, som de forskellige Apoteker efter 1894 maa svare af forskellig Størrelse, idet Beløbene gaa fra $\frac{1}{8}$ til $\frac{1}{2}$ af det Beløb, som overstiger de 3,000 Kr.s Fortjeneste. Den forrige Justitsminister mente nu, det var for tidligt at gaa til at benytte disse Penge. Jeg kan ikke give ham Ret deri. Det gøre Apotekerne heller ikke. Det er ikke Meningen at bruge Summer, saa Fonden ikke kan vokse. Den nuværende Indtægt ved Fonden med Renter er, saa vidt jeg ved, vistnok et Par og 90,000 Kr. om Aaret. Efter det Forslag, som jeg tænker mig kunde gennemføres, vil der maaske kunne gaa 19—20,000 Kr. bort, saa Fonden vil kunne vokse fremdeles. Det er sikkert nok, at det vilde være en stor Hjælp for de ældre farmaceutiske Kandidater, og det vilde ikke være nogen Forringelse af Enkernes Kaar. Jeg vil med det samme udtale Ønsket om, at Fonden kunde blive virkende paa den Vis, at der kunde være Tale om en Støtte, en Pension til Enkerne efter de gamle Kandidater, som ikke have kunnet faa Apoteker. Jeg tror, man derved kunde skabe Tilfredshed ikke alene blandt de underordnede, men ogsaa hos selve Apotekerne, naar man fik at se, at der derigennem virkelig gøres noget for dem, der gaa til denne Næringsvej, men som ikke i Tidens Løb kunne faa Apotekerprivilegier. Det er en Tanke, jeg henstiller til Overvejelse for den højtærede Justitsminister.

Saa er der en anden Sag, hvorom der er sket Henvendelse til mig, det er angaaende Dyrplagerispørgsmaalet, som ogsaa sorterer under Justitsministeren. Det er jo ikke let at faa en Straffelov udarbejdet i en Fart, men jeg tror, at den nuværende Straffelov med Hensyn til Bestemmelserne om Dyrplageri er saa slet, at den ikke har Spor af Værdi. Jeg spørger den højtærede Justitsminister, om det ikke var muligt at faa et Tillæg til Straffeloven vedrørende Dyrplageri, som gør det muligt at faa disse Dyrplagere straffede i højere Grad end nu. Som lokal Formand for Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i en mindre By kommer der Henvendelse paa Henvendelse til mig vedrørende denne Sag. Jeg